

การวิเคราะห์ความผิดพลาด

3.1 ความน่า

ผลลัพธ์ของค่าการเคลื่อนที่ขั้วที่คำนวณได้นั้น เป็นผลลัพธ์โดยประมาณจะไม่เท่ากับค่าจริงพอดี ทั้งนี้เป็นเพราะเกิดความผิดพลาดขึ้นในระหว่างการคำนวณ สาเหตุที่เกิดความผิดพลาดที่เห็นได้ชัดมี 2 ประการ คือ ประการที่หนึ่งเกิดจากการที่เครื่องคอมพิวเตอร์ หรือ เครื่องคำนวณไม่สามารถเก็บข้อมูลให้เป็นค่าจริงได้ เช่น เก็บตัวเลขได้เพียง 7 หลักจึงเรียกว่า ความผิดพลาดเนื่องจากการตัดตัวเลขที่เกินทิ้งไป (Truncation Error) ประการที่สองเกิดจากนำเอาตัวเลขในค่าเหตุประการที่หนึ่งมาทำการคำนวณ และในระหว่างการกำจัด (Reduce) นำเอาค่าไม่จริงมาคำนวณ ดังนั้นค่าผลลัพธ์ ที่ได้จึงเป็นค่าโดยประมาณ ซึ่งเรียกสาเหตุประการนี้ว่า ความผิดพลาดเนื่องจากการคำนวณ (Round-off Error)

สาเหตุประการที่สองจะเป็นสาเหตุที่สำคัญมากต่อผลลัพธ์ที่ได้ออกมา ซึ่งมีวิธีแก้โดยในการวิเคราะห์ทำให้ตัวเลขมีความถูกต้องขึ้นเป็น 2 เท่า (Double Precision) แต่ในเครื่องคอมพิวเตอร์บางเครื่องไม่สามารถจะทำได้ จึงมีข้อผิดพลาดขึ้น จึงต้องคำนวณหาค่าความผิดพลาดที่เกิดขึ้น ซึ่งเรียกว่า ความผิดพลาดของผลลัพธ์ (Solution Error)

ถ้าผลหารกันระหว่าง k_{ni}^* และ k_{nn}^* ในสมการที่ 2.2 และ 2.3 เป็นค่าจริง ก็จะทำให้ผลลัพธ์ของ u_1 ออกมาเป็นค่าจริงด้วย จะเห็นได้ว่าการทำงานตรงจุดนี้จะทำให้เกิดความผิดพลาดขึ้น

3.2 ความผิดพลาดเนื่องจากการวิเคราะห์

ในการหาความผิดพลาดนั้นจะหาจากค่าความถูกต้องของผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น คือ ค่าการเคลื่อนที่ขั้ว โดยพิจารณาจากสมการสมมูลสมการที่ 2.1

$$\underline{K} \bar{U} = \underline{F} \tag{3.1}$$

โดยที่

$$\bar{U} = \text{เวกเตอร์ของค่าการเคลื่อนที่ที่คำนวณได้}$$

ดังนั้น ความผิดพลาดที่เกิดขึ้น (Residual Error - $\Delta R_{\underline{u}}$) มีค่าดังนี้

$$\Delta R_{\underline{u}} = \underline{K}\underline{U} - \underline{K}\underline{U} \quad (3.2)$$

$$\Delta R_{\underline{u}} = \underline{K}\underline{r} \quad (3.3)$$

โดยที่ \underline{r} = ค่าความผิดพลาดของผลลัพธ์

$$= \underline{U} - \underline{U}$$

จากสมการที่ 3.1 และ 3.3

$$\underline{U} = \underline{K}^{-1}\underline{F} \quad (3.4)$$

$$\underline{r} = \underline{K}^{-1}\Delta R_{\underline{u}} \quad (3.5)$$

จากสมการที่ 3.4 และ 3.5, ใส่เครื่องหมายทั้งสองข้าง

$$\|\underline{U}\|_2 \leq \|\underline{K}^{-1}\|_2 \|\underline{F}\|_2 \quad (3.6)$$

$$\|\underline{r}\|_2 \leq \|\underline{K}^{-1}\|_2 \|\Delta R_{\underline{u}}\|_2 \quad (3.7)$$

โดยที่ $\|\cdot\|_2$ คือ ยูคลิดีเนียนนอร์ม (Euclidean Norm)

จากสมการที่ 3.6 และ 3.7

$$\epsilon = \frac{\|\underline{r}\|_2}{\|\underline{U}\|_2} = \frac{\|\Delta R_{\underline{u}}\|_2}{\|\underline{F}\|_2} \quad (3.8)$$

$$\epsilon = \frac{\|\underline{F} - \underline{K}\underline{U}\|_2}{\|\underline{F}\|_2} \quad (3.9)$$

3.3 การวิเคราะห์ความผิดพลาดในวิธีพรอนท์ล

สำหรับการหาค่าความผิดพลาดจากวิธีการพรอนท์ล ใช้สมการที่ 3.9 ซึ่งจะทำให้ ส่วนของโปรแกรมย่อย ERROR ซึ่งจะเรียกข้อมูลของลำดับของชิ้นส่วนย่อย และค่าการเคลื่อนที่ เข้ามาเพื่อใช้ในการวิเคราะห์หา

ในการรวมค่าแรงคงที่ของชิ้นส่วนย่อย ($\underline{K}\underline{U}$) ทำได้ดังสมการต่อไปนี้

$$A = \sum_{LZ=1}^{NM} \underline{F}_L \quad (3.10)$$

$$B = \sum_{LZ=1}^{NM} (F - K \bar{U}) \quad (3.11)$$

โดยที่ NM = จำนวนของชั้นส่วนย่อย

นอร์มของ A และ B คำนวณได้จากสมการต่อไปนี้

$$\|A\|_2 = \sqrt{\sum_{l=1}^{MQ} A_l^2} \quad (3.12)$$

$$\|B\|_2 = \sqrt{\sum_{l=1}^{MQ} B_l^2} \quad (3.13)$$

สมการที่ 3.12 และ 3.13 ใช้เฉพาะสัมประสิทธิ์ในแถวที่ 1 ถึงแถวที่ MQ ดังนั้น

$$\epsilon = \frac{\|B\|_2}{\|A\|_2} \quad (3.14)$$

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย